

Brněnský Hadrián pobavil pardubické školáky

Jak je těžké se poprat s klasickým dílem, které již bylo mnohokrát zinscenováno, si vyzkoušelo brněnské divadlo Radost. Tento divadelní soubor zahájil první den doprovodný program GRAND Festivalu smíchu **Hadriánem z Římsů** od V. K. Klicpery.

Sál byl plný neposedných dětí, které s nadšením a jásetem reagovaly na každý vtíp i gag, tudíž herci nemohli ovládnout celé divadlo pomocí vlastních sil. To vyřešili malými mikrofony, které měli připevněné na svém těle.

Co musím ocenit, že se brněnskému souboru podařilo celkem úspěšně skloubit 21. století a mytický čas folklóru. Naše doba hrou prostoupila rolí moderátora komentujícího hon na kance ve stylu sportovních reportérů. Ačkoliv se úprava kostýmů snažila napodobit klasické kroje, ledacos jí uniklo. Zářivě bílé basketbalové boty a hipsterská „hučka“ hlavní postavy Želmíra mě bila do očí.

Představení doplňovaly lidové písně, které udávaly skočné tempo, proto se divák ani chvíli nenudil. Samozřejmě nechyběla ani přehnaná gesta a komediální scénky, které do této veselohry patří. U inscenace, jež byla určená především divákům školou povinným, se děti smály od začátku do konce. Mohu jen doufat, že si touto zábavnou cestou oblíbí i další klasická díla. JaM

Připravil Radek Smetana, Východočeské divadlo Pardubice

Realizaci projektu podporuje

PARDUBICKÝ KRAJ

Pardubice

NADACE ČEZ

Hlavní sponzor festivalu

Sponzoři festivalu

Významní sponzoři festivalu

Sponzor cen festivalu

Sponzor Kuličkády smíchu

Hlavní mediální partner

Mediální partneři festivalu

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Daniela Hermána; hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubice Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Jiřího Hromady. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a Statutárního města Pardubice.

16. GRAND FESTIVAL SMÍCHU 25. leden – 1. únor 2016
Východočeské divadlo Pardubice

HA AHA! HA HA HA HA HA HA

III. FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

středa 27. 1. 2016

Dnes soutěží... Východočeské divadlo Pardubice

Tradice účasti domácího souboru na GRAND Festivalu smíchu je stará jako festival sám. Přičemž by se dalo říci, že pardubické divadlo má určité výhody oproti ostatním soutěžícím – hraje pro své diváky ve svém vlastním prostoru. Jak dobře ale zná pardubické publikum prostor svého divadla a jeho historii? Určitě i v ní by se našlo pár zajímavostí a zábavných momentů...

Východočeské divadlo sídlí v jedné z nejstarších divadelních budov, jež koncem roku oslaví 107 let od svého otevření. Na letošním ročníku by jej v tomto smyslu předčil jediný soutěžící, a to Divadlo F. X. Šaldy Liberec, které bylo postaveno v roce 1883. Dnes má pardubické jeviště šířku 14 a hloubku 9 metrů a jeho kapacita je 450 míst. Ale nebylo tomu tak vždy. Projekt architekta Antonína Balšánka byl mnohem střídmejší. Navíc stavbu budovy provázely různé komplikace, jež ji nejen neustále prodlužovaly, ale ve výsledku pochopitelně i prodražily. Vypadalo to, že město má smůlu jednak na stavitele (Josef Döller), který např. zapomněl zadat do výroby železnou konstrukci a neprovedl správně dvě stropní betonová pole, takže bylo nutné zhruba šestinu stropu strhnout; jednak na projektanta – Balšánek, paralelně vytížený při stavbě Obecního domu v Praze, do Pardubic dojížděl jen zřídkka a některé podrobné plány dodával až teprve během stavby. Ta nakonec trvala dva a půl roku a místo původních 100 000 Kč stála zhruba 5x více. A to už v té době vznikaly pochybnosti, zda bude divadlo vyhovující z hlediska počtu diváckých míst (původní představy počítaly až s 800 místy!). V polovině 20. let již kapacita opravdu nestačila a byly započaty práce na jejím rozšíření, i když se původně zdálo, že to nebude technicky možné. Ze strany československé církve tehdy padl (z dnešního pohledu těžko představitelný) návrh, jak situaci vyřešit – odkoupit budovu a adaptovat ji na kostel. AnH

Pardubičtí herci mezi nebem a zemí

Při příležitosti uvedení komedie **Mezi nebem a zemí** ve festivalové soutěži jsme si trochu „proklepli“ čtyři hlavní protagonisty hry, abychom zjistili, zda věří na věci mezi nebem a zemí. . .

1. **Věříte na nebe?**
2. **Myslíte si, že jsou kolem nás duchové?**
3. **Řeknete nám nějaký svůj oblíbený vtip?**

PETRA JANEČKOVÁ

1. Ano, věřím.
2. Zážitek nemám, ale myslím, že jsou. Nebo alespoň nějaká forma energie, kterou můžeme cítit a která na nás může mít nějaký vliv.
3. Stopne si smrtka řidiče a ten se ptá: „Kam to bude?“ A smrtka odpoví: „Jen do příští zatáčky.“

PETR DOHNAL

1. Myslím, že jsem na tom stejně jako všichni smrtelníci. Když je člověku ouvej, tak se i ten nejvíc nevěřící Tomáš upíná k nebi. Například slovy postavy Jacka z této hry: „Podívej, mě vážně mrzí každá špatnost, kterou jsem kdy udělal a řekl, a že jsem řekl, že nejsi. Ale kdybych tomu doopravdy věřil, copak bych teď tady s tebou mluvil?“
2. Samozřejmě že jsou kolem nás duchové a v divadle vůbec. Stačí si večer po představení stoupnout sám na jeviště a začnou se dívat divy. . . Energie všech tvůrců tady pořád zůstává a má ohromnou sílu. Věřím, že duchové divadlu hodně pomáhají.
3. Procházejí se v noci dva duchové po starém domě a v tom uslyší za stěnou nějaké hrůzoplňné zvuky. První duch se zeptá kolegy: „Ty, Alberte, pověsti o živých jsou jen kecy, vid’?“

MARTINA SIKOROVÁ

1. V určité podobě nebe vnímám. Zdá se mi, že je to celé jen jedno velké přirovnání. Možná nejde o to, co bude po smrti, ale jestli se rozhodneme žít nebe, tedy realitou plnou hojnosti a lásky, už tady na zemi.
2. Myslím si, že něco jako duchové jistě existuje. Jsou to výjimky z běžného vnímání. Sama takovou zkušenost nemám, za což jsem opravdu ráda, protože by mě to vyděsilo.
3. Právě jsem na cestě od čínského léčitele. Když mě napichoval jehličkami, chtěl mi nejspíš polichotit. Vy máte nový melír, takový šedivý. Hrozně mě to rozesmálo.

PETR BOROVEC

1. Jsem ateista, takže odpověď je jasná.
2. Když jsem byl mladší, tak mě na chvíli přesvědčili Krotitelé duchů. Ty zbraně ale nešly sehnat, tak jsem se na to vykašlal.
3. Já si nemůžu vzpomenout na žádný slušný a nebudu je měnit jen kvůli cenzuře. KrP

Marie Vančurová alias pokojská July

V pondělí festivalové publikum rozesmálo Městské divadlo Zlín s komedií **Dokonalá svatba**. Hned po představení jsme ještě „zatepla“ vyzpovídali herečku **MARII VANČUROVOU**, která ve spleťtém příběhu ztvárnila postavu pokojské July.

Jak se vám hrálo před naším festivalovým publikem? Bylo to vaše první hostování v pardubickém divadle?

Bylo to trošku náročnější, protože tady je asi o 2 metry menší jeviště, takže se musela jedna kulisa vynechat, což zmenšilo i hrací prostor. Tudíž jsme to museli trošku upravit. Ale publikum bylo báječné. Atmosféra skvělá. Samozřejmě jsme se trošku báli jet sem právě s touto komedií, protože jsme věděli, že to tu byl v minulosti hit. Ale atmosféra a publikum nás mile překvapily.

Je něco, v čem jste si s vaší postavou podobná? Těžko říct. Asi spíš ne. Jen možná v tom, jak občas reaguje na situace. Ale to bude asi všechno.

Byla to vaše první spolupráce s režijním a autorským tandemem Michaela Doleželová a Roman Vencel?

Ano, byla. Já z toho měla ze začátku trochu obavu, protože oni byli moji spolužáci. Já byla jen o pár ročníků výš, a když jsem slyšela, že nás budou režírovat oni, trochu jsem se lekla, že moji dva mladší kolegové ze školy mě budou rozkazovat. *(smích)* Nakonec z toho ale byla krásná spolupráce a myslím, že vznikla i krásná komedie.

Jaký typ humoru máte ráda?

Já moc na ty „typy“ humoru nejsem. Humor mám ráda, ale musí být kvalitní. Třeba u téhle komedie mi přijde, že je to humor spíše podbíživý. Toho jsme se i trochu báli, když jsme komedii uváděli. Ale u diváků je oblíbená. Takže to asi tak hrozné nebude.

Co si myslíte o festivalu, který je zasvěcen jen komediím?

Já si tedy upřímně neumím představit, že bych chodila každý večer jen na komedie. Ale tuhle tradici vnímám dobře. Myslím si, že je fajn, že existuje festival, kde se můžou celý týden lidé smát. Obzvlášť v současné době.

Ještě poslední otázka. Děláme takovou festivalovou anketu a sbíráme vtipy. Jaký je váš oblíbený?

„Ahoj kuřátko, nechceš cigaretu?“
„Ne, děkuju, já jsem nekuřátko!“

KrP

NEPŘEHLEDNĚTE! Po představení dnešní komedie vás zveme do foyer, kde se cca od 21:40 hodin uskuteční **Večer hravé poezie Jacquese Préverta** – pořad teatralizované četby francouzské poezie v režii Erica Cénata. Texty ve francouzštině představí studenti Francouzské aliance a v češtině Jindra Janoušková a Milan Němec. Zazpívá také Milena Dobrovolná za klavírního doprovodu Radka Škeříka. Program je **ZDARMA** jako bonus pro festivalové diváky.